

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2015 *

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων συμπιεστών καταγωγής Κίνας — Μερική άρνηση επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Αφαίρεση δασμών αντιντάμπινγκ — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως»

Στην υπόθεση T-73/12,

Einhell Germany AG, με έδρα το Landau an der Isar (Γερμανία),

Hans Einhell Nederlands BV, με έδρα την Breda (Κάτω Χώρες),

Einhell France SAS, με έδρα τη Villepinte (Γαλλία),

Hans Einhell Österreich GmbH, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία),

εκπροσωπούμενες από τους R. MacLean, solicitor, και A. Bochon, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τις A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz και T. Maxian Rusche,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως των αποφάσεων C(2011) 8831 τελικό, C(2011) 8825 τελικό, C(2011) 8828 τελικό και C(2011) 8810 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με αιτήσεις επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ για εισαγωγές ορισμένων συμπιεστών καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο ακυρώσει τις εν λόγω αποφάσεις, αίτημα διατηρήσεως σε ισχύ των αποτελεσμάτων των εν λόγω αποφάσεων έως ότου η Επιτροπή λάβει τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την προς έκδοση απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová και E. Buttigieg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorzczak, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2014,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS και Hans Einhell Österreich GmbH (στο εξής, από κοινού: προσφεύγουσες) είναι τέσσερις εταιρίες ανήκουσες στον όμιλο Einhell, οι οποίες εισάγουν ειδικότερα συμπιεστές αέρος καταγωγής Κίνας. Συγκεκριμένα, εισάγουν, με προορισμό την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπιεστές τους οποίους αγοράζουν από τη Nu Air (Shanghai) Compressors and Tools Co. Ltd (στο εξής: Nu Air Shanghai ή παραγωγός-εξαγωγέας), εταιρία εγκατεστημένη στην Κίνα η οποία ανήκει στον όμιλο Nu Air.
- 2 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 261/2008 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2008, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συμπιεστών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 81, σ. 1). Στους κατασκευαζόμενους από τη Nu Air Shanghai συμπιεστές, τους οποίους αφορά ο κανονισμός 261/2008 (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν) επιβλήθηκε δασμός αντνιτάμπινγκ της τάξεως του 13,7 %.
- 3 Μεταξύ Ιουνίου 2009 και Ιουνίου 2010, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός), σειρά αιτήσεων για την επιστροφή οριστικών δασμών αντνιτάμπινγκ επιβληθέντων με τον κανονισμό 261/2008, τους οποίους είχαν αντιστοίχως καταβάλει για τις εισαγωγές συμπιεστών κατασκευής της Nu Air Shanghai, συνολικού ποσού 1 067 158,66 ευρώ. Τα αιτήματα αυτά υποβλήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή διά των αρμόδιων εθνικών αρχών αντιστοίχως της Γερμανίας, των Κάτω Χωρών, της Γαλλίας και της Αυστρίας.
- 4 Περαιτέρω, αιτήσεις για την επιστροφή καταβληθέντων δασμών αντνιτάμπινγκ για τις εισαγωγές συμπιεστών κατασκευής της Nu Air υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από εταιρίες ανήκουσες στον όμιλο Nu Air, ήτοι από τις Nu Air Compressors and Tools SpA, Nu Air Polska sp. z o.o. και Mecafer (στο εξής, από κοινού: συνδεδεμένος εισαγωγέας).
- 5 Η Επιτροπή κίνησε έρευνα για την επιστροφή των καταβληθέντων δασμών αντνιτάμπινγκ για τις εισαγωγές συμπιεστών κατασκευής της Nu Air Shanghai, όσον αφορά την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2008 έως και 31 Δεκεμβρίου 2009 (στο εξής: περίοδος έρευνας για την επιστροφή).
- 6 Στις 6 Απριλίου 2011, η Επιτροπή απηύθυνε στις προσφεύγουσες τέσσερα πληροφοριακά έγγραφα με έκθεση των πραγματικών περιστατικών και των κύριων εκτιμήσεων βάσει των οποίων πρότεινε τον καθορισμό του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ σε 11,2 % για τη Nu Air Shanghai και τη μερική επιστροφή δασμών σε αυτές.
- 7 Στις 26 Απριλίου 2011, οι προσφεύγουσες ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι κατά την εκτίμησή τους το ύψος του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ για την Nu Air Shanghai ήταν κάτω του 11,2 % και παρέπεμψαν την Επιτροπή στις παρατηρήσεις που υπέβαλε σχετικά ο συνδεδεμένος εισαγωγέας.
- 8 Με επιστολή της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία απεστάλη στον συνδεδεμένο εισαγωγέα, η Επιτροπή δέχθηκε το βάσιμο ορισμένων εκ των παρατηρήσεών της και μείωσε το περιθώριο ντάμπινγκ σε 10,7 %.

- 9 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Ιουλίου 2011, ο συνδεδεμένος εισαγωγέας υπέβαλε νέες παρατηρήσεις στην Επιτροπή, αμφισβητώντας τη χρησιμοποιηθείσα από την Επιτροπή μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Ειδικότερα, αμφισβήτησε την αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ από τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής επικαλούμενος τις ευνοϊκές διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Τέλος, ζήτησε από την Επιτροπή να του διαβιβάσει τους υπολογισμούς επί των οποίων είχε στηριχθεί προκειμένου να αφαιρέσει τους δασμούς αντιντάμπινγκ από την τιμή εξαγωγής που κατασκευάστηκε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Οι υπολογισμοί αυτοί διαβιβάστηκαν στον συνδεδεμένο εισαγωγέα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας ημέρας.
- 10 Στις 28 Ιουλίου 2011, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ο συνδεδεμένος εισαγωγέας ζήτησε από την Επιτροπή επεξηγήσεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή είχε ερμηνεύσει τα αποτελέσματα των προαναφερθέντων υπολογισμών, επί του οποίου η Επιτροπή απήντησε αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- 11 Στις 17 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή κοινοποίησε στις προσφεύγουσες τέσσερα τελικά πληροφοριακά έγγραφα όπου εξέθετε τα πραγματικά περιστατικά και τις κύριες εκτιμήσεις βάσει των οποίων προτίθετο να αναθεωρήσει το προς επιβολή περιθώριο ντάμπινγκ στο υπό εξέταση προϊόν και να προβεί σε εν μέρει επιστροφή προς αυτές καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ.
- 12 Με μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 20 και 21 Οκτωβρίου 2011, ο συνδεδεμένος εισαγωγέας ζήτησε από την Επιτροπή συμπληρωματικές διευκρινίσεις επί της μεθόδου που χρησιμοποίησε προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον οι δασμοί αντιντάμπινγκ επηρέασαν τις τιμές μεταπωλήσεως του υπό εξέταση προϊόντος στον πρώτο ανεξάρτητο εγκατεστημένο στην Ένωση αγοραστή. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό και παρέπεμψε τον συνδεδεμένο εισαγωγέα στις επεξηγήσεις του μηνυμάτων της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 28ης Ιουλίου 2011.
- 13 Στις 6 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε τις αποφάσεις C(2011) 8831 τελικό, C(2011) 8825 τελικό, C(2011) 8828 τελικό, και C(2011) 8810 τελικό (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις), με τις οποίες, αφενός, καθόρισε το αναθεωρημένο περιθώριο ντάμπινγκ της Nu Air Shanghai σε 10,7 % και, αφετέρου, προέβη σε εν μέρει επιστροφή προς τις προσφεύγουσες δασμών αντιντάμπινγκ αχρεωστήτως καταβληθέντων κατόπιν της προκύψασας διαφοράς μεταξύ του αρχικού περιθωρίου ντάμπινγκ (13,7 %) και του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 14 Για τον υπολογισμό του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ, η κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος υπολογίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 15 Εξάλλου, για τις εξαγωγικές πωλήσεις προς την Ένωση οι οποίες πραγματοποιήθηκαν απευθείας στους ανεξάρτητους αγοραστές ή μέσω συνδεδεμένης εταιρίας εγκατεστημένης εκτός της Ένωσης, η τιμή εξαγωγής καθορίστηκε βάσει της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας τιμής του υπό εξέταση προϊόντος, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.
- 16 Για τις εξαγωγικές πωλήσεις προς την Ένωση που πραγματοποιήθηκαν μέσω συνδεδεμένων εταιριών εγκατεστημένων εντός της Ένωσης, οι οποίες διεκπεραίωσαν όλες τις ενέργειες για την εισαγωγή του υπό εξέταση προϊόντος, όπως ο εισαγωγέας ο συνδεδεμένος με τον παραγωγό-εξαγωγέα, η τιμή εξαγωγής κατασκευάστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, με γνώμονα τις τιμές με τις οποίες τα εισαχθέντα προϊόντα μεταπωλήθηκαν για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή εγκατεστημένο εντός της Ένωσης. Για τον καθορισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής, έγιναν προσαρμογές ώστε να ληφθούν υπόψη όλα τα έξοδα που ανέκυψαν μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπωλήσεως, καθώς και τα πραγματοποιηθέντα κέρδη.
- 17 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, οι καταβληθέντες δασμοί αντιντάμπινγκ αφαιρέθηκαν από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής, με το σκεπτικό ότι ο συνδεδεμένος εισαγωγέας δεν είχε αποδείξει ότι οι δασμοί αυτοί αντανakλώνται δεόντως σε όλες τις

τιμές μεταπωλήσεως. Επιπλέον, απορρίφθηκε το επιχείρημα του συνδεδεμένου εισαγωγέα ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών για τη μεταπώληση του υπό εξέταση προϊόντος είχε σημειώσει αύξηση μεγαλύτερη του συνολικού ποσού των καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών του προϊόντος αυτού, διότι δεν αναιρούσε το συμπέρασμα ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ δεν αντανάκλατο δεόντως στην τιμή μεταπωλήσεως ενός μεγάλου αριθμού τύπων του υπό εξέταση προϊόντος και, ως εκ τούτου, ότι η πολιτική τιμών δεν είχε τροποποιηθεί κατά τρόπο ώστε να αντανάκλα τους καταβληθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ.

- 18 Τέλος, το περιθώριο ντάμπινγκ της τάξεως 10,70 % είχε υπολογισθεί κατόπιν συγκρίσεως της μέσης κανονικής αξίας ανά τύπο προϊόντος προς τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής του τύπου που αντιστοιχεί στο υπό εξέταση προϊόν.
- 19 Εν κατακλείδι, με την απόφαση C(2011) 8831 τελικό, η Επιτροπή δέχθηκε την αίτηση της Einhell Germany για επιστροφή ποσού ύψους 157 950,76 ευρώ, ενώ την απέρριψε κατά τα λοιπά, ήτοι για ποσό ύψους 734 777,06 ευρώ· με την απόφαση C(2011) 8825 τελικό, η Επιτροπή δέχθηκε την αίτηση της Hans Einhell Netherlands για επιστροφή ποσού ύψους 21 113,52 ευρώ, ενώ την απέρριψε κατά τα λοιπά, ήτοι για ποσό ύψους 92 502,22 ευρώ· με την απόφαση C(2011) 8828 τελικό, η Επιτροπή δέχθηκε την αίτηση της Einhell France για επιστροφή ποσού ύψους 11 517,09 ευρώ, ενώ την απέρριψε κατά τα λοιπά, ήτοι για ποσό ύψους 41 077,62 ευρώ· τέλος, με την απόφαση C(2011) 8810 τελικό, η Επιτροπή δέχθηκε την αίτηση της Hans Einhell Österreich για επιστροφή ποσού ύψους 1 800,09 ευρώ, ενώ την απέρριψε κατά τα λοιπά, ήτοι για ποσό ύψους 6 420,30 ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Φεβρουαρίου 2012, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 21 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού του Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, έθεσε γραπτά ερωτήματα στους διαδίκους και τους κάλεσε να υποβάλουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν προς τα εν λόγω μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας.
- 22 Με επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 2014, οι προσφεύγουσες προσκόμισαν νέα αποδεικτικά στοιχεία. Το σύνολο των εγγράφων αυτών περιελήφθη στη δικογραφία με απόφαση του προέδρου του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2014.
- 23 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Δεκεμβρίου 2014.
- 24 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
 - να ακυρώσει το άρθρο 1 των προσβαλλομένων αποφάσεων στον βαθμό που δέχεται ως προς αυτούς μερική μόνον επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν καταβάλει·
 - να διατάξει τη διατήρηση των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων αποφάσεων έως τη λήψη από την Επιτροπή των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με την προς έκδοση απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

Επί του παραδεκτού των προταθέντων αποδεικτικών μέσων που προσκομίσθηκαν από τις προσφεύγουσες στις 27 Νοεμβρίου 2014

26 Κατά το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991:

«Οι διάδικοι μπορούν προς υποστήριξη της επιχειρηματολογίας τους να προτείνουν με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως αποδεικτικά μέσα. Οι διάδικοι αιτιολογούν την καθυστερημένη πρόταση των αποδεικτικών μέσων.»

27 Το άρθρο αυτό επιτρέπει την πρόταση αποδεικτικών μέσων πέραν, μεταξύ άλλων, της προβλεπόμενης στο άρθρο 46, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991 περιπτώσεως. Κατ' αναλογία, το Γενικό Δικαστήριο δέχεται ότι η πρόταση αποδεικτικών μέσων μετά την κατάθεση του υπομνήματος ανταπαντήσεως είναι δυνατή σε περίπτωση κατά την οποία ο προτείνων διάδικος δεν μπορούσε, πριν την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας, να έχει στη διάθεσή του τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία ή αν η εκπρόθεσμη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του αντιδίκου δικαιολογεί τη συμπλήρωση της δικογραφίας κατά τρόπο διασφαλίζοντα την τήρηση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως της υποθέσεως (απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, Γάκη-Κακούρη κατά Δικαστηρίου, C-243/04 P, EU:C:2005:238, σκέψη 32).

28 Προκειμένου περί εξαιρέσεως από τους κανόνες που διέπουν την πρόταση αποδεικτικών μέσων, το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991 υποχρεώνει τους διαδίκους να αιτιολογούν την καθυστερημένη πρόταση των αποδεικτικών τους μέσων. Μια τέτοια υποχρέωση συνεπάγεται ότι ο δικαστής έχει την εξουσία να ελέγχει το βάσιμο της αιτιολογίας της καθυστερημένης προτάσεως των αποδεικτικών μέσων και, αναλόγως της περιπτώσεως, το περιεχόμενο της εν λόγω προτάσεως αυτής, καθώς και, σε περίπτωση κατά την οποία το αίτημα δεν κρίνεται επαρκώς βάσιμο από νομικής απόψεως, την εξουσία να μην τη λαμβάνει υπόψη. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά τις προτάσεις αποδεικτικών μέσων μετά την υποβολή του υπομνήματος ανταπαντήσεως (απόφαση Γάκη-Κακούρη κατά Δικαστηρίου, ανωτέρω σκέψη 27, EU:C:2005:238, σκέψη 33).

29 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες προσκόμισαν, ως παράρτημα της επιστολής της 27ης Νοεμβρίου 2014, εννέα αποφάσεις της Επιτροπής οι οποίες είχαν εκδοθεί στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, οκτώ εκ των οποίων λήφθηκαν πριν από την περάτωση της γραπτής διαδικασίας, η δε τελευταία λήφθηκε μετά το πέρας αυτής. Προκειμένου να αιτιολογήσουν την καθυστερημένη πρόταση αυτών των αποδεικτικών μέσων, οι προσφεύγουσες επισήμαναν ειδικότερα ότι οι προαναφερθείσες αποφάσεις δεν είχαν δημοσιευθεί οπότε απαιτήθηκε να απευθύνουν στην Επιτροπή σειρά αιτήσεων ώστε να αποκτήσουν πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, τις οποίες η Επιτροπή έκανε δεκτές σε χρόνο μεταγενέστερο της καταθέσεως του υπομνήματος απαντήσεως.

30 Η Επιτροπή δεν διατύπωσε αντιρρήσεις ως προς το ζήτημα αυτό.

- 31 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να κηρυχθούν παραδεκτά τα αποδεικτικά μέσα τα οποία προσκόμισαν οι προσφεύγουσες ως παράρτημα της επιστολής της 27ης Νοεμβρίου 2014.

Επί του παραδεκτού του παραρτήματος D.5

- 32 Η Επιτροπή προσκόμισε, ως παράρτημα D.5 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, έγγραφο το οποίο απέκτησε υπό την ιδιότητα της καθής στις υποθέσεις Mecafer κατά Επιτροπής (T-74/12), Nu Air Polska κατά Επιτροπής (T-75/12) και Nu Air Compressors and Tools κατά Επιτροπής (T-76/12). Επιπλέον, στο σημείο 86 του υπομνήματος ανταπαντήσεως, η Επιτροπή παρέπεμψε στο περιεχόμενο του παραρτήματος D.5 προκειμένου να απορρίψει το βάσιμο της προβληθείσας από τις προσφεύγουσες επιχειρηματολογία.
- 33 Το περιεχόμενο στο παράρτημα D.5 έγγραφο είχε, όμως, προσκομισθεί από εκάστη των προσφευγουσών στο πλαίσιο των υποθέσεων T-74/12, T-75/12 και T-76/12 ως παράρτημα των υπομνημάτων τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 34 Απαντώντας σε προφορική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν είχε ζητήσει την άδεια από τις προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-74/12, T-75/12 και T-76/12 προκειμένου να κάνει χρήση του περιεχόμενου στο παράρτημα D.5 εγγράφου στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.
- 35 Οι προσφεύγουσες προέβαλαν το απαράδεκτο του παραρτήματος D.5 κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 36 Συναφώς υπενθυμίζεται, αφενός, ότι για κάθε υπόθεση που εισάγεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σχηματίζεται ιδιαίτερη δικογραφία, η οποία περιλαμβάνει κυρίως τα στοιχεία και τα δικόγραφα που έχουν προσκομίσει οι διάδικοι της συγκεκριμένης υπόθεσης, και ότι κάθε δικογραφία έχει πλήρη αυτοτέλεια. Το τελευταίο αυτό σημείο καθίσταται σαφές από το άρθρο 5, παράγραφος 5, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο προβλέπει ότι «[δ]ιαδικαστικό έγγραφο προσκομισθέν στο πλαίσιο ορισμένης υποθέσεως και κατατεθέν στη σχετική δικογραφία δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τις ανάγκες της εκδικάσεως άλλης υποθέσεως».
- 37 Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την εκδίκαση των υποθέσεων από το Γενικό Δικαστήριο, οι διάδικοι απολαύουν προστασίας κατά της αθέμιτης χρήσεως των εγγράφων της διαδικασίας και, επομένως, οι κύριοι διάδικοι και οι παρεμβαίνοντες σε μια υπόθεση δεν έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τα δικόγραφα των άλλων διαδίκων, στα οποία τους έχει επιτραπεί η πρόσβαση, παρά μόνον προς τον σκοπό της στηρίξεως των αιτημάτων τους στο πλαίσιο της ίδιας υποθέσεως (διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2009, Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου, T-459/07, Συλλογή, EU:T:2009:403, σκέψη 13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 38 Πάντως, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων όπου η κοινολόγηση εγγράφου θα μπορούσε να θίξει την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, οι διάδικοι είναι ελεύθεροι να κοινολογούν τα δικόγρατά τους σε τρίτους (βλ. διάταξη Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 37 ανωτέρω, EU:T:2009:403, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Με το ίδιο πνεύμα, ένας διάδικος μπορεί, εφόσον δεν συντρέχει τέτοια εξαιρετική περίπτωση, να επιτρέψει σε άλλο διάδικο της ίδιας υποθέσεως να χρησιμοποιήσει σε άλλη υπόθεση δικόγραφο που υπέβαλε ο πρώτος διάδικος στο πλαίσιο της πρώτης αυτής διαδικασίας. (διάταξη Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 37 ανωτέρω, EU:T:2009:403, σκέψη 14).

- 39 Εν προκειμένω, επιβάλλεται, αφενός, να επισημανθεί ότι το περιεχόμενο στο παράρτημα D.5 έγγραφο περιλαμβάνει δύο πίνακες οι οποίοι αναπαράγουν τους υπολογισμούς στους οποίους προέβησαν οι προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-74/12, T-75/12 και T-76/12 προκειμένου να αποδείξουν ότι το αναθεωρημένο περιθώριο ντάμπινγκ της Nu Air Shanghai έπρεπε να είναι μικρότερο από το υπολογισθέν από την Επιτροπή.
- 40 Αφετέρου, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή δεν έλαβε άδεια προκειμένου να προσκομίσει το περιεχόμενο στο παράρτημα D.5 έγγραφο στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.
- 41 Επομένως, το παράρτημα D.5 πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο κατ' εφαρμογήν της προμνησθείσας στις σκέψεις 37 και 38 νομολογίας.
- 42 Η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να αναιρεθεί από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 43 Κατ' αρχάς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, προ της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, οι προσφεύγουσες δεν είχαν εγείρει αντιρρήσεις κατά του παραρτήματος D.5, ενώ ο δικηγόρος τους ήταν ο ίδιος με εκείνον που εκπροσώπησε τις προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-74/12, T-75/12 και T-76/12. Πάντως, τούτο δεν αναιρεί το γεγονός ότι το παράρτημα D.5 προσκομίστηκε χωρίς την άδεια των προσφευγουσών.
- 44 Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές.
- 45 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, στο πλαίσιο της υπό εξέταση υποθέσεως, τα στοιχεία του περιεχόμενου στο παράρτημα D.5 εγγράφου προσκομίστηκαν από τις προσφεύγουσες, ως αποσπάσματα, στα παραρτήματα A.15 και A.16. Επισημαίνεται, όμως, ότι τα στοιχεία των παραρτημάτων A.15 και A.16 δεν είναι τα ίδια με τα στοιχεία του παραρτήματος D.5.
- 46 Επομένως, το επιχείρημα αυτό της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 47 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται, αφενός, να διαταχθεί η αφαίρεση από τη δικογραφία του παραρτήματος D.5 και, αφετέρου, να διαγραφεί από τη δικογραφία οποιαδήποτε παραπομπή στο εν λόγω παράρτημα, καθώς και στο περιεχόμενό του.

Επί της ουσίας

- 48 Οι προσφεύγουσες ζητούν, αφενός, τη μερική ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και, αφετέρου, την προσωρινή διατήρηση των αποτελεσμάτων των εν λόγω αποφάσεων βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ.

Επί του πρώτου των αιτημάτων περί μερικής ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων

- 49 Στο πλαίσιο του πρώτου των αιτημάτων, οι προσφεύγουσες ζητούν κατ' ουσίαν τη μερική ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων καθόσον η Επιτροπή δέχθηκε μόνον εν μέρει τις αιτήσεις τους για επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ και, ως εκ τούτου, δεν επέστρεψε σε αυτές ποσά πέραν των μνημονευόμενων στο άρθρο 1 των εν λόγω αποφάσεων.
- 50 Προς στήριξη του πρώτου των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται δύο λόγους ακυρώσεως. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την επιλογή του περιθωρίου κέρδους το οποίο αφαιρέθηκε από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και ότι παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 9, και το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, κατ' ουσίαν προσάπτουν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αφαιρώντας το ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ που κατέβαλε ο

συνδεδεμένος εισαγωγέας από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής και, ως εκ τούτου, ότι απέτυχε να καθορίσει αξιόπιστη τιμή εξαγωγής και αξιόπιστο περιθώριο ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 9 και 11, και του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

- 51 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει αρχικώς τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται προς στήριξη του πρώτου των αιτημάτων, και στη συνέχεια τον πρώτο λόγο ακυρώσεως.
- 52 Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε σκέλη, τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, το πρώτο εξ αυτών, πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ έπρεπε να διαπιστωθεί για κάθε τύπο συμπίεστη αέρος, το δεύτερο, τον επιζήμιο χαρακτήρα της προσεγγίσεως αυτής για τους σκοπούς του καθορισμού αξιόπιστης τιμής εξαγωγής και αξιόπιστου μέσου σταθμισμένου περιθωρίου ντάμπινγκ, το τρίτο, μη σεβασμό της νομολογίας του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και του Δικαστηρίου, το τέταρτο, την υπέρ το δέον σημασία που αποδόθηκε στην προσέγγιση αυτή κατά την ανάλυση των τιμών μεταπωλήσεως και, το πέμπτο, τον αυθαίρετο χαρακτήρα αυτής.
- 53 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει καταρχάς το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, εν συνεχεία δε, κατά σειρά, το τρίτο, το τέταρτο, το πέμπτο και το δεύτερο σκέλος.

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως

- 54 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, προκειμένου να εκτιμήσει αν οι δασμοί αντιντάμπινγκ αντανάκλωντο στις τιμές μεταπωλήσεως του πρώτου ανεξάρτητου και εγκατεστημένου εντός της Ένωσης αγοραστή, εφήρμοσε μέθοδο αναλύσεως αριθμού ελέγχου του προϊόντος προς αριθμό ελέγχου του προϊόντος (στο εξής: μέθοδος NCP προς NCP), η οποία δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στον βασικό κανονισμό ούτε στη νομολογία. Επομένως, κατά τις προσφεύγουσες, η μέθοδος αυτή ήταν αντίθετη προς τη γραμματική και τελολογική ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με την οποία η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται βάσει των ίδιων κανόνων και μεθόδων με τους προβλεπόμενους στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, όπου παραπέμπει ρητώς το άρθρο 11, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού και, ως εκ τούτου, κατά τρόπο συνολικό, ήτοι, για το οικείο προϊόν και όχι για κάθε αριθμό ελέγχου των προϊόντων (στο εξής: NCP) που το απαρτίζουν. Προσθέτουν επίσης ότι η μέθοδος NCP προς NCP συνιστά πρόσθετο εμπόδιο στη μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής και, κατά συνέπεια, είναι αντίθετη προς το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 9.3.3 της συμφωνίας εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΓΣΔΕ) (ΕΕ L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ) η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), την οποία μεταφέρει.
- 55 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 56 Προκαταρκτικώς, αφενός, από τη νομολογία απορρέει ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή (στο εξής, από κοινού: θεσμικά όργανα) διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, λόγω της περιπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν (αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 1998, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, T-118/96, Συλλογή, ΕΥ:Τ:1998:184, σκέψη 32, και της 25ης Οκτωβρίου 2011, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, T-190/08, ΕΥ:Τ:2011:618, σκέψη 38). Επομένως, ο έλεγχος που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης στις εκτιμήσεις αυτές πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, της αλήθειας των περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-156/87, Συλλογή,

EU:C:1990:116, σκέψη 63· Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, EU:T:1998:184, σκέψη 33, και της 7ης Φεβρουαρίου 2013, EuroChem MCC κατά Συμβουλίου, T-84/07, EU:T:2013:64, σκέψη 32).

- 57 Αφετέρου, πρώτον, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή στην Ένωση. Πάντως, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατό να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατό να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία εισήχθη, με οποιαδήποτε εύλογη βάση (απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 56 ανωτέρω, EU:T:2011:618, σκέψη 25).
- 58 Συνεπώς, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα μπορούν να θεωρήσουν ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι αξιόπιστη σε δύο περιπτώσεις, όταν υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου ή λόγω συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου. Πέραν των περιπτώσεων αυτών, τα θεσμικά όργανα οφείλουν, όταν υφίσταται τιμή εξαγωγής, να προσδιορίζουν το ντάμπινγκ βάσει της τιμής αυτής (απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 56 ανωτέρω, EU:T:2011:618, σκέψη 26).
- 59 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, όταν η τιμή εξαγωγής κατασκευάζεται βάσει της τιμής μεταπωλήσεως των εισαγόμενων προϊόντων στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή ή επί άλλης εύλογης βάσεως, πραγματοποιούνται προσαρμογές ώστε να συνυπολογιστούν όλες οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί μεταξύ εισαγωγής και μεταπωλήσεως, συμπεριλαμβανομένων των δασμών και φόρων, καθώς και το περιθώριο κέρδους, προκειμένου να προσδιοριστεί αξιόπιστη τιμή εξαγωγής στο επίπεδο των συνόρων της Ένωσης. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή περιλαμβάνουν εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησεως, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το κέρδος (απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 56 ανωτέρω, EU:T:2011:618, σκέψη 27).
- 60 Πρέπει να προστεθεί ότι οι προσαρμογές που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού διενεργούνται αυτεπαγγέλτως από τα θεσμικά όργανα (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, 255/84, Συλλογή, EU:C:1987:203, σκέψη 33· Minebea κατά Συμβουλίου, 260/84, Συλλογή, EU:C:1987:206, σκέψη 43, και της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Descom Scales κατά Συμβουλίου, T-171/94, Συλλογή, EU:T:1995:164, σκέψη 66).
- 61 Τρίτον, από το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας επανεξετάσεως ή επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, όταν αποφασίζεται η κατασκευή της τιμής εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή υποχρεούται να υπολογίζει την τιμή εξαγωγής χωρίς να αφαιρεί το ποσό των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί πειστικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο δασμός αντανakλάται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πώλησεως στην Ένωση.
- 62 Εν προκειμένω υπενθυμίζεται ότι οι προσφεύγουσες προσάπτουν κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι εκτίμησε την επήρεια των δασμών αντιντάμπινγκ σύμφωνα με τη μέθοδο NCP προς NCP και όχι κατά τρόπο συνολικό, ήτοι λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση του κύκλου εργασιών για τις πωλήσεις του συνόλου των μοντέλων του υπό εξέταση προϊόντος από τον συνδεδεμένο εισαγωγέα, η οποία

διαπιστώθηκε μεταξύ της περιόδου της αρχικής έρευνας και της περιόδου της έρευνας για την επιστροφή. Κατά τις προσφεύγουσες, εάν η Επιτροπή είχε προβεί σε τέτοια ανάλυση, θα είχε διαπιστώσει ότι ο κύκλος εργασιών του συνδεδεμένου εισαγωγέα είχε αυξηθεί κατά ποσό μεγαλύτερο από εκείνο των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος, εκφραζόμενο ως ποσοστό επί της αξίας της αποτελούμενης από το κόστος, την ασφάλιση και τα μεταφορικά των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο της έρευνας για την επιστροφή.

- 63 Το βάσιμο των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων αυτών.
- 64 Πρώτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επιχείρημα αντλούμενο από το γράμμα της σχετικής διατάξεως προς στήριξη της προπεριγραφείσας στη σκέψη 62 μεθόδου, σύμφωνα με το οποίο από την έκφραση «αντανακλάται δεόντως», η οποία απαντάται στο άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, απορρέει κατ' ουσίαν ότι η αντανάκλαση δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με ό,τι απαιτείται ή ό,τι είναι κατάλληλο, ήτοι, κατά την άποψή τους, εφαρμόζοντας τους κανόνες και τις μεθόδους που μνημονεύονται στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, που αποβλέπουν στον καθορισμό ατομικού και μοναδικού περιθωρίου ντάμπινγκ για κάθε παραγωγό-εξαγωγέα, ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή όχι περισσότερων μοντέλων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 65 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.
- 66 Αφενός, επισημαίνεται συναφώς ότι, παρά το ότι το άρθρο 11, παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού παραπέμπει δύο φορές στο άρθρο 2 του ιδίου κανονισμού, το επίρρημα «δεόντως» δεν αναφέρεται σε μέθοδο εξετάσεως ή σε κανόνα προβλεπόμενο στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, αλλά στην αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως που εφαρμόζουν οι συνδεδεμένες με τον παραγωγό-εξαγωγέα εταιρίες στον πρώτο ανεξάρτητο εγκατεστημένο στην Ένωση αγοραστή, είτε με μεταβολή της συμπεριφοράς των εν λόγω εταιριών κατόπιν της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ, είτε, *in fine*, με εξάλειψη του αρχικώς διαπιστωθέντος περιθωρίου ντάμπινγκ (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Ιουνίου 1996, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-162/94, Συλλογή, EU:T:1996:71, σκέψεις 76 έως 81).
- 67 Αφετέρου, το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού δεν προσδιορίζει μέθοδο προκειμένου να εκτιμηθεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίζουν οι εισαγωγείς που ζητούν την επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ είναι «πειστικά» και αν ο δασμός αντιντάμπινγκ «αντανακλάται δεόντως» στις τιμές πωλήσεως στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή εντός της Ένωσης.
- 68 Επομένως, γίνεται δεκτό ότι δεν υφίσταται μία αλλά περισσότερες μέθοδοι βάσει των οποίων είναι δυνατό να εξετασθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που τάσσει το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 69 Επομένως, από τη νομολογία προκύπτει ότι η επιλογή μεταξύ των διαφόρων μεθόδων υπολογισμού προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων, πράγμα που περιορίζει αντιστοίχως τον έλεγχο που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης επί της εκτιμήσεως αυτής (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, Συλλογή, EU:C:1987:202, σκέψη 19· Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 60 ανωτέρω, EU:C:1987:203, σκέψη 21, και NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:1996:71, σκέψη 72).
- 70 Κατόπιν των ανωτέρω, κρίνεται ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν επιλέγει τη μέθοδο βάσει της οποίας δύναται να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που τάσσει το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, οπότε το Γενικό Δικαστήριο καλείται, στον τομέα αυτό, να ασκήσει περιορισμένο δικαστικό έλεγχο (σκέψη 56 ανωτέρω).

- 71 Επομένως, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες, δεν μπορεί να συναχθεί από το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού ότι η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ έπρεπε να εκτιμηθεί κατά τρόπο συνολικό.
- 72 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η απόρριψη του επιχειρήματος των προσφευγουσών.
- 73 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η μέθοδος εξετάσεως η οποία στηρίζεται στη συνολική αύξηση του κύκλου εργασιών δικαιολογείται από το γεγονός ότι υφίσταται μόνον ένα υπό εξέταση προϊόν, το οποίο πρέπει να εκληφθεί ως ένα σύνολο. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, παρά την ύπαρξη περισσότερων μοντέλων συμπίεστη αέρος υποκείμενων στον ισχύοντα δασμό αντιντάμπινγκ, η αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 261/2008 προβλέπει ρητώς ότι τα μοντέλα αυτά αποτελούν ένα και το αυτό προϊόν για τους σκοπούς της αρχικής έρευνας αντιντάμπινγκ. Ο ενιαίος χαρακτήρας του υπό εξέταση προϊόντος επιβεβαιώνεται εξάλλου, κατά την άποψή τους, από την αιτιολογική σκέψη 20 του βασικού κανονισμού όπως επίσης και από την απόφαση της 21ης Μαρτίου 2012, *Marine Harvest Norway και Alsaker Fjordbruk κατά Συμβουλίου* (T-113/06, EU:T:2012:135).
- 74 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.
- 75 Καταρχάς, επισημαίνεται συναφώς ότι η εκτίμηση της αντανάκλασεως των δασμών αντιντάμπινγκ σύμφωνα με τη μέθοδο NCP προς NCP δεν θίγει τον ενιαίο χαρακτήρα του υπό εξέταση προϊόντος, καθόσον η Επιτροπή δεν καθόρισε περιθώριο ντάμπινγκ ανά NCP, αλλά ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ για το υπό εξέταση προϊόν.
- 76 Ακολούθως, γίνεται δεκτό ότι, εν προκειμένω, το υπό εξέταση προϊόν είναι ένα περίπλοκο προϊόν, τα διαφορετικά μοντέλα του οποίου εμφανίζουν διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά και τιμές οι οποίες δύναται να κυμαίνονται αισθητά. Επομένως, η μέθοδος NCP προς NCP, με την οποία συγκρίνονται οι NCP των οποίων τα χαρακτηριστικά και οι τιμές μεταπωλήσεως είναι παρόμοια, διαφαίνεται ως καταλληλότερη για την εξέταση της εξελίξεως της τιμής μεταπωλήσεως του υπό εξέταση προϊόντος μεταξύ της περιόδου της αρχικής έρευνας και της περιόδου της έρευνας για την επιστροφή.
- 77 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι με τη μέθοδο ανάλυσεως που στηρίζεται στον κύκλο εργασιών δεν δύναται να διαπιστωθεί αν ο συνδεδεμένος εισαγωγέας πράγματι μετέβαλε τη συμπεριφορά του στην αγορά ή αν, αντιθέτως, εφήρμοσε πολιτική τιμών η οποία του επέτρεψε να αντισταθμίσει τα μοντέλα με τις λιγότερες πωλήσεις με εκείνα με τις περισσότερες πωλήσεις, παρεμβαίνοντας με τον τρόπο αυτό στα επιτευχθέντα περιθώρια.
- 78 Εξάλλου, κατά την αιτιολογική σκέψη 20 του βασικού κανονισμού, «σε περίπτωση επανυπολογισμού του ντάμπινγκ, για τον οποίον απαιτείται η ανακατασκευή των τιμών εξαγωγής, οι δασμοί δεν αντιμετωπίζονται ως δαπάνη προκύψασα μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης, υπό την προϋπόθεση ότι ο εκάστοτε δασμός αντανάκλαται στις τιμές των προϊόντων που υπόκεινται σε μέτρα στην [Ένωση]».
- 79 Αντιθέτως, όμως, προς τα υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες, δεν μπορεί να συναχθεί από την έκφραση «προϊόν[α] που υπόκεινται σε μέτρα», η οποία απαντάται στην αιτιολογική σκέψη 20 του βασικού κανονισμού, ότι η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται για το υπό εξέταση προϊόν θεωρούμενο ως ένα σύνολο. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική σκέψη 20 του βασικού κανονισμού όπως και το άρθρο 11, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού αναφέρονται σε «τιμές μεταπώλησης», σε «μεταγενέστερες τιμές πώλησης» και σε «τιμές των προϊόντων που υπόκεινται σε μέτρα στην [Ένωση]» στον πληθυντικό αριθμό. Έτσι, σύμφωνα με την προαναφερθείσα γραμματική ερμηνεία, επιβάλλεται να εξετασθεί η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ για κάθε τιμή πώλησεως και, ως εκ τούτου, σύμφωνα με μέθοδο συναλλαγή προς συναλλαγή, δηλαδή, εφόσον απαιτείται, σύμφωνα με μέθοδο «μοντέλο προς μοντέλο» ή με μέθοδο NCP προς NCP.

- 80 Τέλος, η παραπομπή των προσφευγουσών στην απόφαση Marine Harvest Norway και Alsaker Fjordbruk κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 73 ανωτέρω (EU:T:2012:135), δεν είναι λυσιτελής εν προκειμένω, διότι η εκκρεμούσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαφορά στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση δεν αφορούσε τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής.
- 81 Κατόπιν των ανωτέρω, κρίνεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι, εν προκειμένω, ήταν καταλληλότερο να διεξαχθεί εξέταση της αντανάκλασεως των δασμών αντνιτάμπινγκ βάσει μεθόδου NCP προς NCP και όχι βάσει συνολικής μεθόδου στηριζόμενης στην αύξηση του κύκλου εργασιών στο διάστημα μεταξύ της αρχικής έρευνας και της έρευνας για την επιστροφή.
- 82 Ως εκ τούτου, το σχετικό επιχείρημα των προσφευγουσών είναι απορριπτέο.
- 83 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η μέθοδος NCP προς NCP την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή είναι αντίθετη προς τον σκοπό του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 9.3.3 της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ.
- 84 Προκαταρκτικώς, από τη νομολογία απορρέει ότι οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα των αντίστοιχων διατάξεων της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, C-76/00 P, Συλλογή, EU:C:2003:4, σκέψη 57, και της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, EU:T:2014:271, σκέψη 38).
- 85 Συγκεκριμένα, η Ένωση εξέδωσε τον βασικό κανονισμό για να εκπληρώσει τις διεθνείς υποχρεώσεις της οι οποίες απορρέουν από τη συμφωνία αντνιτάμπινγκ (απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στη σκέψη 84 ανωτέρω, EU:C:2003:4, σκέψη 56). Περαιτέρω, με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, η Ένωση θέλησε να εκπληρώσει τις ειδικές υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 9.3.3 της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ. Επομένως, επιβάλλεται να ερμηνευθεί το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα της διατάξεως αυτής.
- 86 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 9.3.3 της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ ορίζει ότι, «[γ]ια να αποφασισθεί εάν και σε ποια έκταση είναι σκόπιμη η επιστροφή κάποιου ποσού σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η τιμή εξαγωγής έχει κατασκευασθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, [της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ], οι αρχές οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη ενδεχόμενες αυξομειώσεις της κανονικής αξίας, ενδεχόμενες μεταβολές των δαπανών που ανακύπτουν μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης, καθώς και τις τυχόν αυξομειώσεις της τιμής μεταπώλησης, οι οποίες έχουν την αναμενόμενη επίδραση επί των κατοπινών τιμών πώλησης· επίσης οφείλουν να υπολογίζουν την τιμή εξαγωγής χωρίς να αφαιρούν το ποσό που αντιστοιχεί στους καταβληθέντες δασμούς αντνιτάμπινγκ, εφόσον έχουν προσκομιστεί πειστικά αποδεικτικά στοιχεία για το θέμα αυτό».
- 87 Επιπλέον, κατά το άρθρο 2.3 της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ, «[σ]ε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή οι αρμόδιες αρχές έχουν ενδείξεις ότι η τιμή εξαγωγής δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση λόγω της ύπαρξης κάποιας σύνδεσης ή κάποιας αντισταθμιστικής συμφωνίας μεταξύ του εκάστοτε εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατό να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία τα εισαγόμενα προϊόντα μεταπωλούνται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, σε περίπτωση που τα προϊόντα δεν μεταπωλούνται προς κάποιον ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλούνται στην κατάσταση που είχαν κατά την εισαγωγή τους, με βάση οποιανδήποτε εύλογη μέθοδο που δύνανται να καθορίσουν οι αρχές».

- 88 Τέλος, το άρθρο 2.4, τέταρτη περίοδος, της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προβλέπει ότι «[σ]τις περιπτώσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στην παράγραφο 3 πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα που ανακύπτουν μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης (συμπεριλαμβανομένων των δασμών και των φόρων) και τα αντίστοιχα πραγματοποιούμενα κέρδη [...]».
- 89 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το άρθρο 2.4, τέταρτη περίοδος, της συμφωνίας αντιντάμπινγκ καθιερώνει, όπως και το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, την αρχή του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού», κατά την οποία οι δασμοί και φόροι που ανακύπτουν μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης, συμπεριλαμβανομένων των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, είναι έξοδα τα οποία πρέπει να αφαιρούνται κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής (απόφαση NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:1996:71, σκέψη 104).
- 90 Στο πλαίσιο αυτό, διαπιστώνεται ότι η μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9.3.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ αποτελεί εξαίρεση από τον κανόνα του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού», του άρθρου 2.4, τέταρτη περίοδος, της εν λόγω συμφωνίας. Ομοίως, η μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, αποτελεί εξαίρεση από τον κανόνα του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού», του άρθρου 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.
- 91 Όπως, όμως, κάθε εξαίρεση από γενικό κανόνα, η μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adepteck Precision κατά Συμβουλίου, T-299/05, Συλλογή, EU:T:2009:72, σκέψη 82 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 92 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι με βάση τη στηριζόμενη στην αύξηση του κύκλου εργασιών μέθοδο, υπέρ της οποίας τάσσονται οι προσφεύγουσες, προκύπτει συνολική αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ στους πελάτες του συνδεδεμένου εισαγωγέα. Παρά ταύτα, κατ' εφαρμογήν της μεθόδου NCP προς NCP, η Επιτροπή ήταν σε θέση να αποδείξει ότι αυτή η αντανάκλαση δεν έλαβε χώρα για πλήθος μοντέλων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 93 Επομένως, η μέθοδος NCP προς NCP, με την οποία, σε περίπτωση όπως η επίμαχη, εκτιμάται κατά τρόπο αυστηρότερο η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ, συνάδει περισσότερο προς τη γραμματική και τελεολογική ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, πρέπει να προτιμάται έναντι της προσεγγίσεως που στηρίζεται στη συνολική αύξηση του κύκλου εργασιών μεταξύ της περιόδου της αρχικής έρευνας και της περιόδου της έρευνας για την επιστροφή.
- 94 Τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες δεν είναι σε θέση να αναιρέσουν το συμπέρασμα αυτό.
- 95 Κατ' αρχάς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι από τη χρησιμοποίηση [στη γαλλική έκδοση] του ενικού αριθμού στην έκφραση «tout mouvement du prix de revente», που απαντάται στο άρθρο 9.3.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, συνάγεται ότι η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εξετάζεται συνολικώς.
- 96 Όμως, η έκφραση «tout mouvement du prix de revente» ακολουθείται αμέσως μετά από τη χρησιμοποίηση του πληθυντικού αριθμού στην έκφραση «οι οποίες έχουν την αναμενόμενη επίδραση επί των κατοπινών τιμών πώλησης». Επιπλέον, οι εκφράσεις «ενδεχόμενες μεταβολές» και «τυχόν αυξομειώσεις», που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 9.3.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, είναι εξ ορισμού αόριστες.

- 97 Ακολουθώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η μέθοδος NCP προς NCP είναι αντίθετη προς τον σκοπό του άρθρου 9.3.3 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, ήτοι τον περιορισμό των εμποδίων από τη μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, η μέθοδος αυτή ενισχύει το εμπόδιο «double jump», δυνάμει του οποίου ο συνδεδεμένος εισαγωγέας μπορεί να τύχει ολικής επιστροφής των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ μόνον αν αποδείξει ότι αύξησε τις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης κατά ποσό ίσο προς το διπλάσιο του περιθωρίου ντάμπινγκ, ή ακόμη τείνει να νομιμοποιήσει ένα νέο εμπόδιο, το «triple jump».
- 98 Αφενός, προκύπτει συναφώς από τις σκέψεις 89 έως 91 ανωτέρω ότι, όσον αφορά τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον ενδιάμεσο συνδεδεμένο εισαγωγέα, η τιμή εξαγωγής πρέπει να υπολογίζεται αφαιρουμένων των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με τον κανόνα του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού». Επιπλέον, η μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, συνιστά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα και πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς (σκέψη 91 ανωτέρω). Επομένως, το εμπόδιο του «double jump», που επικαλούνται οι προσφεύγουσες, αποτελεί την αναπόφευκτη συνέπεια της μη πληρώσεως των προϋποθέσεων του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, της εφαρμογής του κανόνα του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού».
- 99 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η προσφυγή στη μέθοδο NCP προς NCP, στο μέτρο που εφαρμόζεται κατά τρόπο συνεκτικό σε όλα τα στάδια της εξετάσεως της αιτήσεως για επιστροφή, δεν συνεπάγεται πρόσθετες προϋποθέσεις για την ολική επιστροφή των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, αλλά μόνον ότι η τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού επαληθεύεται στο επίπεδο των επιμέρους NCP, και όχι στο επίπεδο του υπό εξέταση προϊόντος στο σύνολό του.
- 100 Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι προσφεύγουσες εσφαλμένως προβάλλουν ότι η μέθοδος NCP προς NCP ενισχύει το εμπόδιο του «double jump», πολλώ δε μάλλον ότι τείνει να νομιμοποιήσει ένα νέο εμπόδιο στη μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 101 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η μέθοδος NCP προς NCP δεν είναι αντίθετη προς τη γραμματική και τεολογική ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 102 Επομένως, το επιχείρημα των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.
- 103 Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε εν προκειμένω σε πλάνη, αφενός, κρίνοντας ότι με τη στηριζόμενη στη συνολική αύξηση του κύκλου εργασιών μέθοδο, την οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, δεν μπορούσε να αποδειχθεί με πειστικά μέσα ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ αντανakλώντο δεόντως από τον συνδεδεμένο εισαγωγέα στους πελάτες του που ήταν εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης και, αφετέρου, εκτιμώντας ότι η μέθοδος NCP προς NCP ήταν η πλέον κατάλληλη δεδομένων των επίμαχων περιστάσεων και, ειδικότερα, της περίπλοκης φύσεως του υπό εξέταση προϊόντος.
- 104 Επομένως, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου είναι απορριπτέο.
- Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως
- 105 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η εξέταση της αντανakλάσεως των δασμών αντιντάμπινγκ NCP προς NCP προσομοιάζει ιδιαιτέρως με την πρακτική του «μηδενισμού» και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετη προς την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανιών κρεβατιού από την Ινδία» (WT/DS141/AB/R), που εκδόθηκε την 1η Μαρτίου 2001, και προς την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, Συλλογή, EU:C:2007:547).

- 106 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 107 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι η πρακτική του «μηδενισμού», η οποία επιτιμάται από το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ και από το Δικαστήριο, είχε εφαρμοσθεί από την Επιτροπή αποκλειστικώς για τον υπολογισμό του συνολικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Η πρακτική αυτή συνίστατο κατ' ουσίαν, στην περίπτωση που το υπό εξέταση προϊόν περιλάμβανε περισσότερα του ενός μοντέλα, αφενός, στην άθροιση αποκλειστικώς του ποσού του ντάμπινγκ για όλα τα μοντέλα ως προς τα οποία είχε αποδειχθεί η ύπαρξη θετικού περιθωρίου ντάμπινγκ και, αφετέρου, στην εκμηδένιση όλων των αρνητικών περιθωρίων ντάμπινγκ. Κατόπιν, η κατά τον τρόπο αυτό προκύψασα συνολική αξία ντάμπινγκ εκφράστηκε ως ποσοστό επί της συνολικής αξίας όλων των εξαγωγικών πράξεων για όλα τα μοντέλα, ανεξαρτήτως του αν είχαν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 108 Επισημαίνεται συναφώς, αφενός, ότι εν προκειμένω οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, αλλά τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να εξακριβώσει αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις της μη αφαιρέσεως των δασμών αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Εντούτοις, η μέθοδος NCP προς NCP, την οποία αμφισβητούν οι προσφεύγουσες, χρησιμοποιείται σε στάδιο προγενέστερο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και επιδιώκει διαφορετικό σκοπό.
- 109 Αφετέρου, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του επιχειρήματός τους που αντλείται από την ομοιότητα μεταξύ της πρακτικής του «μηδενισμού» και της μεθόδου NCP προς NCP.
- 110 Κατά συνέπεια, δεν απέδειξαν την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ της πρακτικής του «μηδενισμού» και της μεθόδου NCP προς NCP.
- 111 Τέλος, απαντώντας σε προφορική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγουσες διευκρίνισαν την επιχειρηματολογία τους επισημαίνοντας κατ' ουσίαν ότι το αποτέλεσμα της πρακτικής του «μηδενισμού», ήτοι η μεταβολή της τιμής εξαγωγής και, ως εκ τούτου, του περιθωρίου ντάμπινγκ, είναι, κατά την άποψή τους, πανομοιότυπο με της μεθόδου NCP προς NCP.
- 112 Ήδη επισημάνθηκε, όμως, ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας την αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ σύμφωνα με τη μέθοδο NCP προς NCP, βάσει της οποίας, δεδομένων των περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως, ήταν δυνατή η ακριβέστερη εξέταση της πληρώσεως των προϋποθέσεων του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού (σκέψεις 76, 92 και 93 ανωτέρω).
- 113 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες αβασίμως υποστηρίζουν ότι η μέθοδος NCP προς NCP την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή είχε ως αποτέλεσμα τη νόθευση των τιμών εξαγωγής και, εν τέλει, του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 114 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως κρίνεται απορριπτέο.
- Επί του τέταρτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως
- 115 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η χρησιμοποίηση της αναλύσεως NCP προς NCP δεν έχει νόμιμο έρεισμα.
- 116 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.

- 117 Το γεγονός ότι η προσέγγιση NCP προς NCP δεν μνημονεύεται σε κανένα σημείο του βασικού κανονισμού δεν σημαίνει ότι η προσέγγιση αυτή είναι παράνομη ή προδήλως εσφαλμένη.
- 118 Σημειώνεται συναφώς ότι, με το δικόγραφο της προσφυγής, οι ίδιες οι προσφεύγουσες αναγνωρίζουν ότι η ανάλυση NCP προς NCP είναι διοικητική τεχνική η οποία δικαιολογείται στο πλαίσιο του υπολογισμού του μέσου σταθμισμένου περιθωρίου ντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, καθόσον διασφαλίζει τη δίκαιη σύγκριση μεταξύ των διαφόρων μοντέλων ή τύπων των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο έρευνας και παρουσιάζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά.
- 119 Παραλείπουν, πάντως, να επεξηγήσουν γιατί η προσέγγιση NCP προς NCP ή μοντέλο προς μοντέλο είναι κατάλληλη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και όχι για την εξέταση της αντανάκλασης των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 120 Σε κάθε περίπτωση, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες, στην πράξη, η χρησιμοποίηση της προαναφερθείσας μεθόδου από τα θεσμικά όργανα δεν περιορίζεται στον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει δεχθεί τη μέθοδο μοντέλο προς μοντέλο για τον υπολογισμό του ορίου ασήμαντου όγκου πωλήσεων ομοειδούς προϊόντος το οποίο προορίζεται για κατανάλωση στην εσωτερική αγορά της εξάγουσας χώρας (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 277/85 και 300/85, Συλλογή, EU:C:1988:467, σκέψη 14).
- 121 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως κρίνεται απορριπτέο.
- Επί του πέμπτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως
- 122 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η μέθοδος NCP προς NCP την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή είναι αυθαίρετη, καθόσον, σε άλλες υποθέσεις, είχε θεωρήσει ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού πληρούνταν δεχόμενη να λάβει υπόψη τις μέσες σταθμισμένες τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης, δηλαδή αναγνωρίζοντας αποδείξεις λιγότερο ισχυρές από τις απαιτηθείσες στην επίμαχη περίπτωση.
- 123 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.
- 124 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας επιστροφής, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να εξετάσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις της μη αφαίρεσης των δασμών αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής (σκέψη 70 ανωτέρω). Η εξουσία αυτή εκτιμήσεως πρέπει να ασκείται κατά περίπτωση και λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστάσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 56 ανωτέρω, EU:C:1990:116, σκέψη 43).
- 125 Δεύτερον, οι προϋποθέσεις για τη μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ από τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής πρέπει να εκτιμώνται με γνώμονα, αφενός, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι εισαγωγείς οι οποίοι ζητούν τη μη αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, τις πραγματικές περιστάσεις κάθε υποθέσεως.
- 126 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα των προσφευγουσών, το οποίο αφορά τον αυθαίρετο χαρακτήρα της προσεγγίσεως που υιοθέτησε η Επιτροπή στις προσβαλλόμενες αποφάσεις έναντι της προγενέστερης ή μεταγενέστερης πρακτικής της δεν μπορεί να γίνει δεκτό (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου, C-69/89, Συλλογή, EU:C:1991:186, σκέψη 119· της 17ης Δεκεμβρίου 2010, EWRIA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-369/08, Συλλογή, EU:T:2010:549, σκέψη 93, και της 10ης Οκτωβρίου 2012, Ningbo Yonghong Fasteners κατά Συμβουλίου, T-150/09, EU:T:2012:529, σκέψεις 119 και 120).

- 127 Σε κάθε περίπτωση διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι οι επίμαχες περιστάσεις στην υπό κρίση υπόθεση ήταν πανομοιότυπες με τις επίμαχες στις άλλες διαδικασίες επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ ή επανεξετάσεως τις οποίες επικαλέσθηκαν προς στήριξη του σχετικού με τον αυθαίρετο χαρακτήρα της μεθόδου NCP προς NCP επιχειρήματος.
- 128 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι οι επίμαχες περιστάσεις στην υπό κρίση υπόθεση διαφέρουν από τις επίμαχες στις υποθέσεις με αφορμή τις οποίες εκδόθηκε ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 60/2012 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προέλευσης, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ L 22, σ. 1), τον οποίο προσκόμισαν οι προσφεύγουσες ως παράρτημα της προσφυγής, και από τις αποφάσεις της Επιτροπής της 10ης Αυγούστου 2012, σχετικά με αιτήσεις επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ καταβληθέντων για τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προελεύσεως Ρωσίας, τις οποίες προσκόμισαν οι προσφεύγουσες ως παράρτημα της επιστολής της 24ης Νοεμβρίου 2014 (στο εξής: υποθέσεις σιδηροπυριτίου προελεύσεως Ρωσίας). Συγκεκριμένα, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αφενός, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, στις υποθέσεις σιδηροπυριτίου προελεύσεως Ρωσίας, είχε ομαδοποιήσει το υπό εξέταση προϊόν σε τέσσερις NCP και, ως εκ τούτου, είχε εξετάσει αν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού πληρούνταν για κάθε έναν από τους NCP. Αφετέρου, είχε διαπιστώσει ότι η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ είχε πράγματι λάβει χώρα για έναν από τους τέσσερις NCP, ο οποίος αντιπροσώπευε περισσότερο από το 80 % των οικείων συναλλαγών, γεγονός επαρκές, κατά την άποψή της, ώστε να γίνει δεκτή η αίτηση μη αφαίρεσεως των δασμών αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.
- 129 Αντιθέτως, γίνεται δεκτό ότι για πέντε από τους δέκα NCP με τις περισσότερες πωλήσεις, δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξε αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ στους πελάτες του συνδεδεμένου εισαγωγέα.
- 130 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες δεν δύνανται να προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν υιοθέτησε, σε κάθε περίπτωση, λύση ίδια με εκείνη στις υποθέσεις σιδηροπυριτίου προελεύσεως Ρωσίας.
- 131 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως
- 132 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η συνολική αφαίρεση των δασμών αντιντάμπινγκ από τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής ήταν δυσανάλογη καθόσον περιλάμβανε τους καταβληθέντες δασμούς για μοντέλα ή NCP για τα οποία υπήρξε αντανάκλαση στις μεταγενέστερες τιμές μεταπωλήσεως. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να καθορίσει αξιόπιστη τιμή εξαγωγής και αξιόπιστο μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ.
- 133 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 134 Προκαταρκτικώς, αφενός, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού συνιστά εξαίρεση από τον κανόνα του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού», τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού. Η δυνατότητα να μην αφαιρεθούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής πρέπει, επομένως, να ερμηνευθεί συστατικώς (σκέψεις 90 και 91 ανωτέρω).
- 135 Αφετέρου, κατόπιν της εξετάσεως της αντανάκλασεως των δασμών αντιντάμπινγκ NCP προς NCP, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, για μεγάλο αριθμό NCP, δεν είχε αποδειχθεί ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ αντανακλώντο στις τιμές μεταπωλήσεως και στις τιμές πωλήσεως εντός της Ένωσης.

- 136 Πάντως, από την ανάλυση NCP προς NCP την οποία διεξήγαγε η Επιτροπή προέκυψε επίσης ότι για πέντε από τους δέκα NCP με τις περισσότερες πωλήσεις, οι τιμές μεταπωλήσεως τις οποίες εφήρμοσε ο συνδεδεμένος εισαγωγέας στους ανεξάρτητους πελάτες που ήταν εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης αντανάκλασαν τους καταβληθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ. Όπως, όμως, προκύπτει από το φύλλο υπολογισμού που συνέταξε η Επιτροπή, το οποίο επισυνάφθηκε στο μήνυμά της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Ιουλίου 2011 και προσκομίσθηκε από τις προσφεύγουσες ως παράρτημα Α. 15 της προσφυγής, οι πέντε προαναφερθέντες NCP αντιστοιχούν, αφενός, σε 119 523 πωληθέντες συμπίεστες αέρος έναντι συνολικά 229 239 συμπίεστων αέρος πωληθέντων κατά την περίοδο της έρευνας για την επιστροφή από τις εγκατεστημένες εντός της Ένωσης εισαγωγικές εταιρίες που ήταν συνδεδεμένες με τον παραγωγό-εξαγωγέα και, αφετέρου, σε περισσότερο από το 50 % της συνολικής αξίας για το κόστος, την ασφάλιση και τον ναύλο των εν λόγω πωλήσεων.
- 137 Υπό το πρίσμα αυτών των υπομνήσεων και διευκρινίσεων επιβάλλεται να εξετασθεί αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, ως εκ τούτου, αν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 11, και το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, αφαιρώντας τους δασμούς αντιντάμπινγκ που κατέβαλε ο συνδεδεμένος εισαγωγέας από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής, ενώ η αντανάκλαση αυτή είχε πράγματι λάβει χώρα όσον αφορά ορισμένους NCP.
- 138 Επισημαίνεται προκαταρκτικώς, όπως ορθώς υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ότι υπάρχει άρρηκτος δεσμός μεταξύ του άρθρου 2, παράγραφος 9, και του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 139 Συγκεκριμένα, αφενός, το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού περιλαμβάνει ρητή διπλή παραπομπή στο άρθρο 2 και στο άρθρο 2, παράγραφος 9, του ιδίου κανονισμού.
- 140 Αφετέρου, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως ή επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, η εξέταση της αντανάκλασεως των δασμών αντιντάμπινγκ στους πελάτες του συνδεδεμένου εισαγωγέα, όπως προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, αποτελεί στάδιο υπολογισμού της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής επί τη βάση του άρθρου 2, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, αναλόγως του αποτελέσματος που προκύπτει από την εξέταση αυτή, οι δασμοί αντιντάμπινγκ αφαιρούνται από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής και, ως εκ τούτου, ασκούν άμεση επιρροή στο ύψος αυτής, στον βαθμό που είναι κατ' ανάγκην χαμηλότερο απ' ό,τι αν οι δασμοί αντιντάμπινγκ δεν είχαν αφαιρεθεί.
- 141 Επιπλέον, σημειώνεται ότι, όσο μικρότερη είναι η τιμή εξαγωγής τόσο μεγαλύτερη είναι η διαφορά έναντι της κανονικής αξίας και αυξημένο το αναθεωρημένο περιθώριο ντάμπινγκ.
- 142 Το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού συμβάλλει, επομένως, στην κατασκευή της τιμής εξαγωγής και, εμμέσως, στον υπολογισμό του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 143 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή οφείλει να υιοθετεί συνεκτικές μεθόδους για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφοι 9 και 11, και του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 144 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, για τους σκοπούς του υπολογισμού της τιμής εξαγωγής, καθόσον το υπό εξέταση προϊόν είχε πωληθεί εντός της Ένωσης μέσω συνδεδεμένου εισαγωγέα, η Επιτροπή έκρινε καταλληλότερο, δεδομένης της φύσεως του υπό εξέταση προϊόντος, να εξακριβώσει αν η αντανάκλαση των δασμών αντιντάμπινγκ είχε λάβει χώρα για έκαστο των NCP.
- 145 Επιπλέον, η Επιτροπή προέβη σε αυτήν την ανάλυση NCP προς NCP, αφενός, υπολογίζοντας μια ενιαία μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής και μια ενιαία μέση σταθμισμένη κανονική αξία για κάθε NCP και, αφετέρου, υπολογίζοντας ένα περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε NCP προ του υπολογισμού του ενιαίου περιθωρίου ντάμπινγκ για το υπό εξέταση προϊόν.

- 146 Πάντως, η Επιτροπή δεν άντλησε όλες τις συνέπειες από τη μέθοδο NCP προς NCP την οποία η ίδια αποφάσισε να εφαρμόσει, διότι αρνήθηκε τη μη αφαίρεση των δασμών αντνιτάμπινγκ από τις τιμές εξαγωγής των NCP για τους οποίους οι δασμοί αντνιτάμπινγκ παρά ταύτα αντανakλώντο στις τιμές μεταπωλήσεως και στις τιμές μεταγενέστερων πωλήσεων εντός της Ένωσης. Κατά συνέπεια, αφαίρεσε το σύνολο των καταβληθέντων δασμών αντνιτάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, μειώνοντας με τεχνητό τρόπο την ενιαία σταθμισμένη μέση τιμή εξαγωγής ανά NCP και, κατά συνέπεια, αυξάνοντας τον συντελεστή του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ της Nu Air Shanghai.
- 147 Κατόπιν της διαπιστώσεως αυτής, κρίνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως η οποία ασκεί επιρροή στον συντελεστή του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ και, ως εκ τούτου, στο ποσό των δασμών αντνιτάμπινγκ που πρέπει να επιστραφεί στις προσφεύγουσες, υπενθυμίζεται δε ότι το ποσό αυτό προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του αρχικού περιθωρίου ντάμπινγκ και του αναθεωρημένου περιθωρίου ντάμπινγκ (σκέψη 13 ανωτέρω).
- 148 Τα προβληθέντα από την Επιτροπή επιχειρήματα δεν δύνανται να αναιρέσουν το προαναφερθέν συμπέρασμα.
- 149 Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, βάσει συσταλτικής ερμηνείας του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, δεν είναι δυνατή η αφαίρεση των καταβληθέντων δασμών αντνιτάμπινγκ αποκλειστικώς για ορισμένες συναλλαγές, μοντέλα ή NCP και όχι για άλλες, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο δεν δύναται να αποτραπεί ο κίνδυνος παρακάμψεως του νόμου και χειραγωγήσεως των τιμών, όπερ θα ήταν αντίθετο προς τον σκοπό του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στον αποκλεισμό κάθε δυνατότητας στρεβλώσεως των τιμών μεταπωλήσεως και των τιμών μεταγενέστερων πωλήσεων που απορρέει από πρακτική ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, αν γίνει δεκτή η μη αφαίρεση μέρους των δασμών αντνιτάμπινγκ, ο συνδεδεμένος εισαγωγέας είναι σε θέση να εισάγει εσωτερικούς αντισταθμιστικούς μηχανισμούς, για παράδειγμα, αντανakλώντας τους δασμούς αντνιτάμπινγκ στην τιμή των NCP για τους οποίους η ζήτηση δεν είναι ιδιαίτερα ελαστική, αλλά όχι στην τιμή άλλων NCP για τους οποίους η ζήτηση είναι πολύ ελαστική.
- 150 Υπενθυμίζεται συναφώς, πρώτον, ότι το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού δεν καθιερώνει μέθοδο προκειμένου να εκτιμηθεί αν οι δασμοί αντνιτάμπινγκ αντανakλώνται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως και στις τιμές μεταγενέστερων πωλήσεων εντός της Ένωσης και, ως εκ τούτου, ότι η Επιτροπή διαθέτει, στον τομέα αυτό, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (σκέψεις 67 έως 70 ανωτέρω). Ομοίως, αντιθέτως προς τα κατ' ουσίαν υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού δεν της επιβάλλει την υποχρέωση να αφαιρεί συστηματικώς το σύνολο των καταβληθέντων δασμών αντνιτάμπινγκ σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, όπου από την εξέταση της αντανakλάσεως των δασμών αντνιτάμπινγκ βάσει μεθόδου NCP προς NCP δεν προέκυψε ότι η αντανakλαση αυτή έλαβε χώρα για όλους τους NCP, αλλά μόνον για ορισμένους εξ αυτών.
- 151 Αφετέρου, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι εν προκειμένω ο συνδεδεμένος εισαγωγέας είχε παρακάμψει τον νόμο εισάγοντας αντισταθμιστικούς μηχανισμούς μεταξύ των NCP με τις μεγαλύτερες πωλήσεις και των NCP με τις μικρότερες πωλήσεις, ή μεταξύ των NCP για τους οποίους η ζήτηση δεν ήταν ιδιαιτέρως ελαστική και εκείνων για τους οποίους η ζήτηση ήταν πολύ ελαστική.
- 152 Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.
- 153 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μη αφαίρεση μέρους των δασμών αντνιτάμπινγκ έπρεπε να αποκλεισθεί, διότι θα ήταν στην πράξη ανεφάρμοστη όσον αφορά τα νέα προϊόντα. Συγκεκριμένα, ελλείψει συγκρίσιμων προϊόντων πωλούμενων κατά την αρχική έρευνα, ήταν αδύνατο να εξακριβωθεί αν οι τιμές τους μεταπωλήσεως είχαν αυξηθεί σε βαθμό ικανό να αντανakλά τους καταβληθέντες δασμούς αντνιτάμπινγκ.

- 154 Πάντως, η μόνη προϋπόθεση την οποία τάσσει το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού είναι να υποβάλει ο συνδεδεμένος εισαγωγέας πειστικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ αντανakλώνται στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση.
- 155 Στο πλαίσιο αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι είναι «πειστική», η απόδειξη της αντανakλάσεως των δασμών αντιντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε μέσο και όχι μόνο με τη σύγκριση μεταξύ των εφαρμοζόμενων τιμών πωλήσεως προ και μετά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.
- 156 Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.
- 157 Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αφαιρώντας συνολικά τους δασμούς αντιντάμπινγκ και όχι μόνον από τις τιμές εξαγωγής των NCP για τους οποίους είχε διαπιστώσει, βάσει αναλύσεως NCP προς NCP, ότι οι δασμοί δεν αντανakλώντο στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση και, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 11, και το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.
- 158 Δεν αμφισβητείται, επομένως, ότι, ελλείπει πλάνης της Επιτροπής, το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ το οποίο θα έπρεπε να επιστραφεί στις προσφεύγουσες ήταν μεγαλύτερο από το μνημονευόμενο στο άρθρο 1 των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 159 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, το πρώτο των αιτημάτων, με εν μέρει ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, καθόσον η Επιτροπή δεν επέστρεψε στις προσφεύγουσες αχρεωστήτως καταβληθέντες δασμούς αντιντάμπινγκ πέραν των μνημονευόμενων στο άρθρο 1 των εν λόγω αποφάσεων, οπότε παρέλκει η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος προβάλλεται προς στήριξη του πρώτου των αιτημάτων.
- Επί του δεύτερου των αιτημάτων, το οποίο αφορά την προσωρινή διατήρηση των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων αποφάσεων, βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ
- 160 Κατ' ουσίαν, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, στην περίπτωση που δεχθεί το πρώτο των αιτημάτων, να ασκήσει τις εξουσίες που του απονέμει το άρθρο 264 ΣΛΕΕ και, ως εκ τούτου, να διατάξει τη διατήρηση των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων αποφάσεων έως τη λήψη από την Επιτροπή των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με την προς έκδοση απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, υποχρεούνται να καταβάλουν εκ νέου στις αρμόδιες αρχές το συνολικό ποσό που τους είχε επιστραφεί βάσει των εν λόγω αποφάσεων. Δεύτερον, διευκρινίζουν ότι ζητούν αποκλειστικώς τη διόρθωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και όχι την ακύρωσή τους ως προς όλα τα σημεία τους, διότι με τις αποφάσεις αυτές, εν μέρει, ικανοποιούνται τα αιτήματά τους.
- 161 Η Επιτροπή δεν αντιτίθεται στο δεύτερο των αιτημάτων.
- 162 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν στον βαθμό που η Επιτροπή δεν ενέκρινε εν μέρει τις αιτήσεις επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες και, ως εκ τούτου, δεν τους επέστρεψε ποσά πέραν των μνημονευόμενων στο άρθρο 1 των εν λόγω αποφάσεων, απόκειται δε στην Επιτροπή να υπολογίσει το ακριβές ύψος των προς επιστροφή ποσών.
- 163 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μερική ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν συνεπάγεται υποχρέωση των προσφευγουσών να καταβάλουν στις αρμόδιες αρχές τα ποσά που τους έχουν επιστραφεί δυνάμει των εν λόγω αποφάσεων.

¹⁶⁴ Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται η απόρριψη της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών ως αλυσιτελούς και, ως εκ τούτου, η απόρριψη του δευτέρου των αιτημάτων.

Επί των δικαστικών εξόδων

¹⁶⁵ Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμφώνως προς το σχετικό αίτημα των προσφευγουσών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 των αποφάσεων C(2011) 8831 τελικό, C(2011) 8825 τελικό, C(2011) 8828 τελικό και C(2011) 8810 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με αιτήσεις επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ για εισαγωγές ορισμένων συμπιεστών καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον δεν επιστρέφει στις Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS και Hans Einhell Österreich GmbH δασμούς αντιντάμπινγκ αχρεωστήτως καταβληθέντες πέραν των ποσών που μνημονεύονται σε αυτές.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Νοεμβρίου 2015.

(υπογραφές)